

УДК 338.3:39.137.2
UDC 338.3:39.137.2

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ АУТСОРСИНГУ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Садчикова І.В., кандидат економічних наук, Чернігівський національний технологічний університет, Чернігів, Україна

Хоменко І.О., доктор економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Горобінська І.В., Національний транспортний університет, Київ, Україна

MODERN TRENDS IN OUTSOURCING MARKET: DOMESTIC AND FOREIGN EXPERIENCE

Sadchykova I.V., Ph.D., Chernihiv National University of Technology, Chernihiv, Ukraine

Khomenko I.O., Ph.D., Economics (Dr.), National Transport University, Kyiv, Ukraine

Gorobinska I.V., National Transport University, Kyiv, Ukraine

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ РИНКА АУТОРСИНГА: ОТЕЧЕСТВЕННЫЙ И ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ

Садчикова И.В., кандидат экономических наук, Черниговский национальный технологический университет, Чернигов, Украина

Хоменко И.А., доктор экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Горобинская И.В., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку світової та вітчизняної економіки, що характеризується наявністю конкуренції і нестабільності усіх сфер діяльності, суб'єкти господарювання змушені постійно пристосовуватися до змін зовнішнього середовища та шукати додаткові конкурентні переваги. Оптимізація основної діяльності вимагає від економічних суб'єктів досконалого поєднання традиційних і новітніх форм взаємодії з іншими учасниками ринку. Одним із таких способів, який дає можливість досягти конкурентних переваг та широко використовується зарубіжними країнами, є аутсорсинг.

Така форма співпраці дає можливість уникати додаткових витрат і збільшувати прибутковість завдяки зменшенню виконуваних функцій, скороченню штату працівників, оптимізації управлінської структури і дозволяє підприємству зосередитись на виконанні лише важливих завдань та функцій, таким чином покращуючи його конкурентоспроможність на ринку.

Використання аутсорсингу певних операцій, за даними провідних фахівців зарубіжних країн світу, дає можливість економити від 20% до 30 % витрат і тим самим збільшити дохідність.

На вітчизняному ринку підприємства лише починають застосовувати аутсорсинг. Для кращого розуміння сутності такого способу ведення бізнесу і можливостей його застосування у господарській діяльності підприємств, задля покращення результатів їхньої діяльності, необхідно детально розглянути поняття «аутсорсинг» та розкрити особливості його використання.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Дослідженню поняття «аутсорсинг» присвячені праці таких зарубіжних вчених, як: Анікін Б.А., Календжян С.О., Хейвуд Дж.Б. та ін. Теоретичні й прикладні аспекти формування і розвитку аутсорсингової форми підприємницької діяльності знайшли відображення у наукових працях таких вітчизняних учених, як Григорак М.Ю., Зозульов О.В., Манойленко О.В. та ін. Такі вчені як, Гришина І.В. та Безгин К.С. здійснили класифікацію аутсорсингу в загальному вигляді, Микола О.І., Грозний І.С. розглядали форми аутсорсингу, Горбенко О.В., Пильченко А.О., Манюкова А.Д. розглядали аутсорсинг у сфері логістики, Павлов О.Ю. здійснив класифікацію ІТ-аутсорсингу, Чабан Л.В. відокремив ще один вид аутсорсингу – аутстафінг тобто аутсорсинг персоналу.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проте на сьогодні відсутні дослідження, які реалізують системний підхід до розуміння поняття «аутсорсинг» як складної динамічної системи, про що засвідчує неоднозначне трактування цього поняття та наявність певних неузгодженостей у його тлумаченні.

Зазначене вище передбачає необхідність проведення ґрунтовного аналізу сутності вказаного поняття та систематизації характерних ознак в контексті визначення специфіки його застосування в

практичній діяльності вітчизняних підприємств, а також виділення функцій та особливостей здійснення аутсорсингу різними сферами підприємницької діяльності.

Постановка завдання. Метою даної роботи є дослідження сутності поняття «аутсорсинг» з позиції системного підходу та виділення особливостей проведення аутсорсингової діяльності в різних економічних сферах.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. В останні десятиріччя у світовій економіці одержав розповсюдження аутсорсинг, тобто передача функцій внутрішнього підрозділу підприємства зовнішньому. У такому випадку ці функції виконуватиме стороння організація, яка спеціалізується на даному виді діяльності (її називають аутсорсером). Такі дії дозволяють підприємству відмовитися від непрофільних функцій, не характерних для його основної діяльності, проте необхідних для нормальної роботи. У результаті підприємство може зосередитися на виконанні своїх основних функцій і виконувати їх більш ефективно.

Термін «аутсорсинг» («outsourcing») походить від англійського «outside resource using» – використання зовнішніх ресурсів [4].

Так в ХХ ст. промисловий магнат Генрі Форд сформував принцип ефективної роботи, який звучав так: «якщо є щось, що ми не вміємо робити краще і дешевше, чим наші конкуренти, то немає сенсу робити це взагалі. Таку роботу, ми повинні передати тим, хто її виконає з гарним результатом» [5, 11]. Тобто можна зробити висновок, що жодне підприємство не може бути самодостатнім, тому деякі функції (другорядні) доцільно передати іншим підприємствам, які спеціалізуються на певних видах діяльності.

Ретроспективний аналіз показав, що практика делегування певних функцій в рамках однієї великої справи стороннім людям існує не одне століття. Так, в Римській імперії, займалися пошуком веслярів на галери ще в перших століттях попереднього тисячоліття. В окремих країнах збір податків в принципі вважався справою спеціально найнятих державою приватних осіб - відкупників.

У Франції був час, що навіть король не володів повною інформацією про суму зібраної з платників податків плати. Київськими Ротшильдами називали у давнину сімейство Гінцбургів, нажили мільйонні статки на винних відкупах. «Велика четвірка» аудиторських компаній (PricewaterhouseCoopers, Deloitte, Ernst & Young, KPMG) виросла з перших приватних юридичних контор, які спеціалізувалися на вирішенні ділових суперечок.

Історія перших спроб кооперації з найнятими на стороні помічниками, загалом то, сформувала і сучасний ринок аутсорсингових послуг. Історія розвитку аутсорсингу наведена на рис. 1.

Рисунок 1 – Етапи розвитку аутсорсингу у світі*

* Згруповано авторами на основі [2, 5]

Виходячи із даних наведених на рис. 1, можна стверджувати, що аутсорсинг набув розповсюдження у зв'язку з розвитком інформаційних технологій. Початком «ери аутсорсингу»

пов'язують з 60-х рр. XX ст., зокрема з 1962 р., коли було засновано Electronic DataSystems Corporation (EDS) [4].

В сучасній економічній науці виділяють два підходи до визначення поняття «аутсорсинг»: перший – як спосіб зниження витрат, другий – як стратегічне партнерство. Фактично підходи до визначення сутності аутсорсингу сформувались історично. Перший підхід виник раніше і передбачав можливість зменшення витрат компанії. Виникнення другого підходу пов'язане з теорією конкуренції та концепцією конкурентних переваг, розвиток яких зумовлений поглиблення процесів глобалізації та інтернаціоналізації економіки [2].

Отже, аутсорсинг – це стратегічна модель бізнесу, при якій бізнес-процеси передаються іншій компанії на основі постійних дострокових відносин з відповідними юридичним оформленням.

Тепер детально розглянемо види аутсорсингу та сфери діяльності підприємств, які віддаються на аутсорсинг. Але спершу визначимо, які цілі переслідують підприємства, які використовують дану послугу. За даними соціологічного опитування кадрового холдингу «АНКОР» основними цілями є:

- економія власних ресурсів (41,2 % опитуваних);
- оптимізація і пришвидшення бізнес-процесів (37,6 % опитуваних);
- підвищення ефективності (32,9 %);
- можливість використовувати рішеннями, які основані на новітніх досягненнях (14,3 % опитуваних);
- підвищення якості і контролю робочих процесів (14,1 % опитуваних).

Що стосується сфер застосування аутсорсингу, то підприємства, як правило починають насамперед з ІТ-аутсорсингу, потім переходять до решти видів. Основні сфери діяльності підприємств, які можуть бути передані на аутсорсинг наведені на рис. 2.

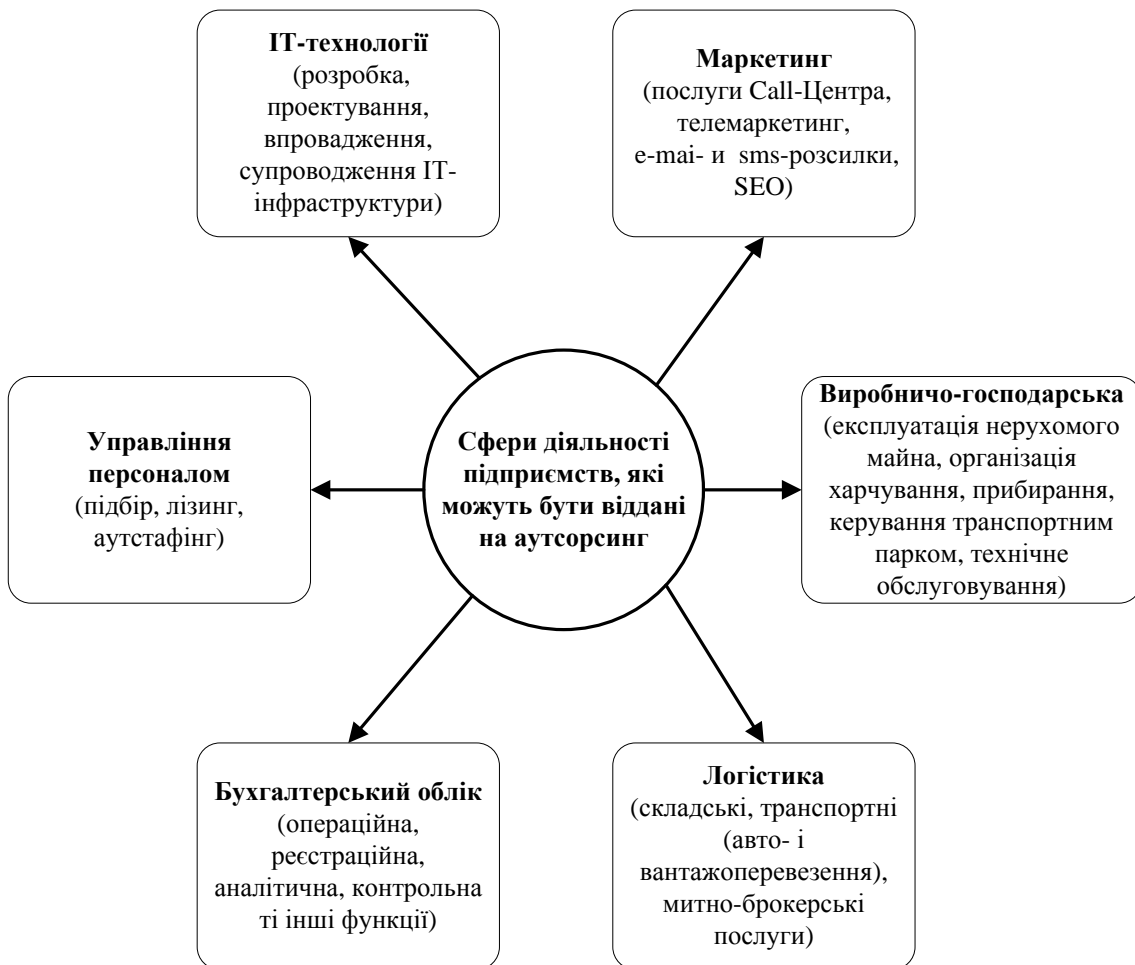

Рисунок 2 – Сфери діяльності підприємств, які можуть бути віддані на аутсорсинг*
* Згруповано авторами на основі [4, 5]

На сьогодні виділяється чотири основних видів аутсорсингу:

- 1) ІТ-аутсорсинг;

- 2) аутсорсинг бізнес-процесів;
- 3) виробничий аутсорсинг;
- 4) аутсорсинг у сфері послуг.

ІТ-аутсорсинг – це розробка програмного забезпечення, обробка даних та послуги з роботи з базами даних, послуги з підтримки інформаційних технологій, розробка прикладних програм та їх підтримка, бізнес-аналіз, менеджмент контенту, електронні закупівлі та ринки, охорона підприємств, імплементація пакетів, інтеграція систем, інтеграція прикладних програм підприємства, аутсорсинг загальної інфраструктури, веб-послуги (підготовка Інтернет-контенту тощо), веб-хостінг тощо.

Аутсорсинг бізнес-процесів (АБП) містить велику кількість другорядних функцій, найбільш поширеними з них є:

– послуги з взаємодії з клієнтами – це підтримка продажів, менеджмент членства, робота з позовами, бронювання авіаквитків та місць у готелях, поновлення передплати, телефонні лінії надання допомоги клієнтам, менеджмент кредитних проблем, послуги телемаркетингу та маркетингових досліджень;

– операції підтримки роботи офісу – реєстрація та впорядкування даних, обробка даних та менеджмент баз даних, медичне обслуговування, здійснення платежів, фінансовий менеджмент (ведення фінансової звітності), послуги менеджменту персоналу, зберігання на складах, логістика, менеджмент запасів та постачань, менеджмент відшкодування страхових виплат, менеджмент операцій під заставу

– більш незалежні професійні чи бізнес-послуги – послуги менеджменту персоналу (набір, планування бонусів, виплат тощо), бухгалтерські послуги (зокрема аудиторські, ведення звітності, податкові послуги тощо), маркетингові послуги, дизайн та розробка продукції [10].

Незважаючи на те, що аутсорсинг розвивається дуже швидкими темпами, в Україні такий вид як аутсорсинг бізнес-процесів не дуже поширений. Це пояснюється невисоким ступенем мобільності фірм, компанії побоюються втратити контроль або ексклюзивну інформацію, довірити стороннім комерційні таємниці.

Виробничий аутсорсинг – це передача стороннім організаціям або цілковито виробничих функцій, або розміщення виробництва окремих вузлів, заготовель та комплектуючих, або ж передача на сторону функцій пов'язаних з транспортуванням, ремонтом устаткування, підготовкою виробництва, налагодженням виробничих ліній. Отже маємо або повний виробничий аутсорсинг, або частковий. З повним виробничим аутсорсингом частіше всього можна зіткнутися на Заході. В цьому випадку компанія займається виробничими інноваціями, маркетингом, фінансами, логістикою, а виробництво розміщує як правило в країнах з дешевою робочою силою. Також великого поширення на Заході набула практика промислового сервісу, коли роботи по обслуговуванню та ремонту виробничого устаткування передаються спеціалізованим сервісним компаніям [1].

На сьогодні ринок ІТ-аутсорсингу є одним з самих швидкозростаючих. Угоди, які укладаються компаніями, нараховують десятки мільйонів доларів і дозволяють зменшити до 70 % витрат (рис. 3).

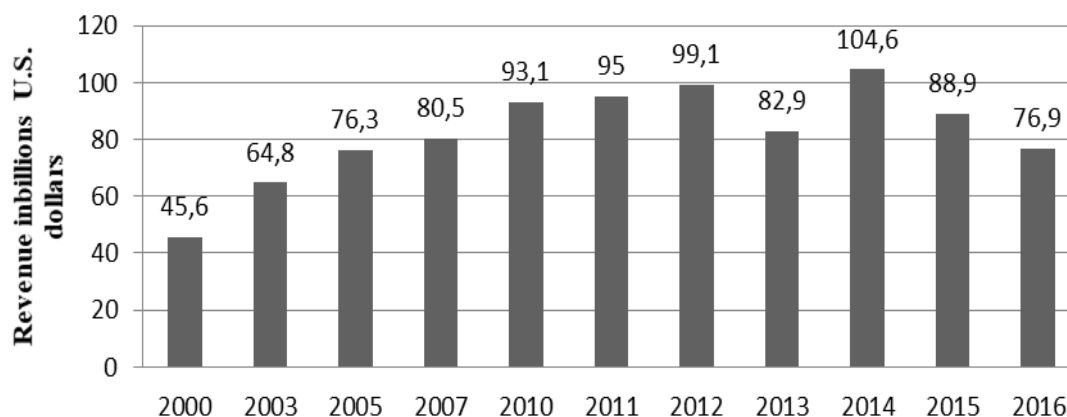

Рисунок 3 – Світовий ринок різних видів аутсорсингу [5, 13, 16]

В 2016 році найбільша частка вартості контрактів припала на сферу ІТ-аутсорсингу – 69 %, а на аутсорсинг бізнес-процесів – 31 %. Проте в 2016 році спостерігається зменшення вартості

контрактів для обох видів: ІТ-аутсорсингу на 17 % до 52,9 млрд. дол. США, а бізнес-процесів на 5,5 % до 24 млрд. дол. США (рис. 4).

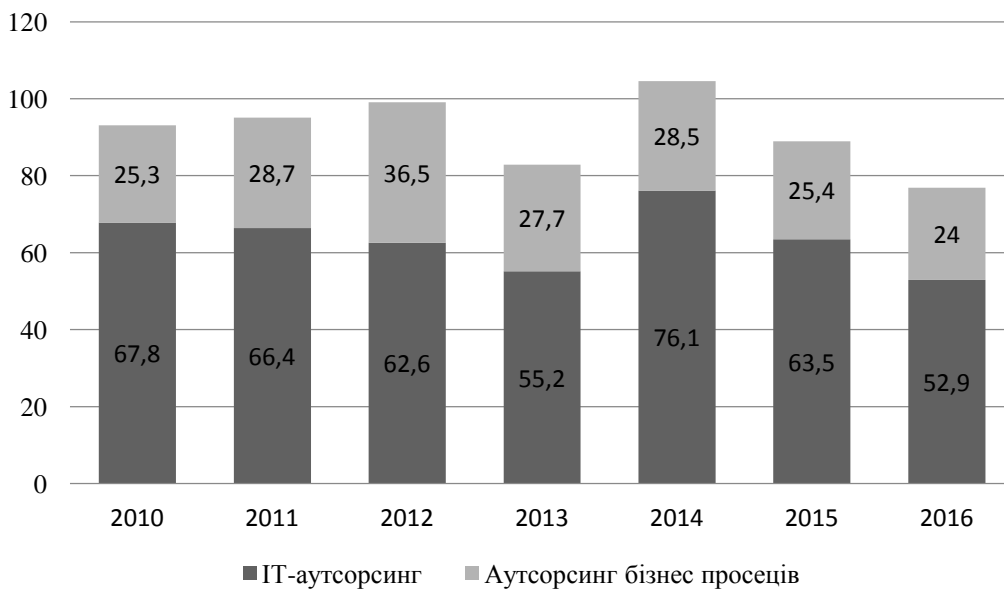

Рисунок 4 – Динаміка розвитку ринку аутсорсингових послуг за видами [13, 17]

Сфера ІТ-аутсорсингу буде розвиватися бурхливими темпами про це свідчить, той факт, що Китай до 2015 р в рамках державної програми планує підготувати 1,2 млн. сертифікованих фахівця в галузі ІТ-аутсорсингу бізнес-процесу. При цьому Китай поряд з Індією, Бразилією, Мексикою, Малайзією, В'єтнамом, Філіппінами та Румунією вважається основним постачальником аутсорсингових послуг в даній сфері. Лідерами споживання подібного роду послуг залишаються – США, країни Західної Європи і Японія [6, 13].

Можна також виділити основні форми здійснення аутсорсингових операцій, як повний і частковий аутсорсинг, сумісний аутсорсинг, проміжний аутсорсинг, трансформаційний аутсорсинг (рис. 5) [8].

Передачу окремих функцій сторонній організації доцільно здійснювати в певній послідовності. Процес прийняття рішення про застосування аутсорсингу складається з шести етапів:

- 1 етап: розгляд принципової можливості передачі окремих функцій на аутсорсинг;
- 2 етап: оцінка власних можливостей;
- 3 етап: оцінка можливостей сторонніх організацій-аутсорсерів;
- 4 етап: визначення економічної ефективності;
- 5 етап: підготовка необхідних угод, договорів та ухвалень рішень;
- 6 етап: контроль за процесом і звітність реалізації рішень.

Активно використовується аутсорсинг провідними компаніями світу, які переносять виробничі потужності та робочі місця з країн розвинутого світу в країни, що розвиваються. Зокрема, серед країн Америки на аутсорсингу спеціалізуються Аргентина, Бразилія, Чилі, Мексика, Коста-Ріка, Панама, Перу. Серед країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону лідерами з надання аутсорсингових послуг є Індія, Китай, Бангладеш, Індонезія, Малайзія, Філіппіни, Таїланд, В'єтнам. Дослідження регіонів, що спеціалізуються на аутсорсингових послугах в Європі, Африці та на Близькому Сході, дає змогу зосередити увагу на таких країнах, як Болгарія, Чехія, Єгипет, Марокко, Польща, Румунія, Словаччина, Туреччина, Південна Африка, Україна [15].

Використання аутсорсингу к країнах, що розвиваються дозволяє створювати нові робочі місця, що в свою чергу вимагає високого рівня знань, а відповідно підвищується попит на освітні послуги (особливо це стосується технічних спеціальностей) [14].

Перше місце серед всіх країн світ, що використовуються аутсорсинг бізнес-процесів є ринок Північної Америки (США, Канада). Питома вага компаній США, які використовують у своїй діяльності аутсорсинг (переважно це виробничі або сервісні операції) на кінець ХХ ст. становила 87 % [7, 13]. Друге місце належить регіонами Західної Європи. Третій за величиною замовник послуг аутсорсингу – Японія.

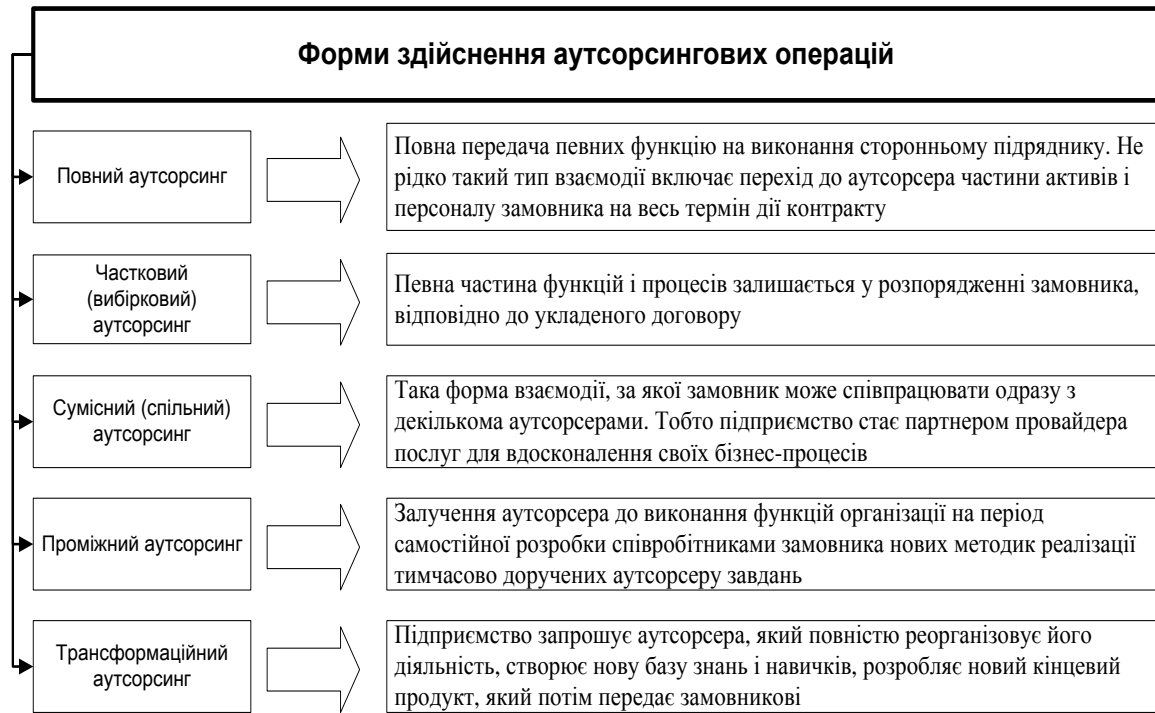

Рисунок 5 – Основні форми здійснення аутсорсингових операцій та їх характеристика*
* Систематизовано авторами на основі [4, 9]

Використання в діяльності аутсорсингу дає ряд переваг, а саме [3, 12]:

- можливість сфокусувати увагу на основному бізнесі;
- зниження собівартості операцій, які передаються аутсорсеру до виконання;
- немає необхідності розширювати штат підприємства;
- спрощення структури управління підприємством;
- зменшення необхідності інвестицій в неосновні фонди;
- гнучка реакція на зміни ринку;
- накопичення великого досвіду;
- зменшення витрат;
- збільшення швидкості виходу компанії на ринок.

На ряду з перевагами є і ряд недоліків використання аутсорсингу, а саме:

- неякісні послуги або невиконання договірних зобов'язань та покладених на аутсорсера функцій в повному обсязі;
- небезпека зайвої концентрації подібних технологічних бізнес-процесів у одних руках;
- ризик витоку внутрішньої інформації (загроза інформаційній безпеці компанії);
- зниження продуктивності праці власних працівників;
- втрата стратегічних функцій;
- залежність замовника від виробника;
- якщо компанії передають на розробку будь-які системи, є знову ж таки ризик потрапити в залежність від виконавця замовлення.

Перераховані недоліки можна усунути за рахунок укладання контракту, у якому можуть бути відображені особливості співпраці та умови виникнення форм-мажорних обставин.

Що стосується використання послуг аутсорсингу в Україні, то найбільш поширеними формами реалізації аутсорсингу є передача таких функцій:

- бухгалтерський облік і розрахунок податків;
- юридичне забезпечення діяльності;
- забезпечення повернення проблемної заборгованості;
- інформаційні системи і керування базами даних;
- маркетингові комунікації та зв'язки з громадськістю;
- прибирання та обслуговування;
- управління транспортом, його технічне обслуговування та ремонт.

Україна є лідером за участю в аутсорсингових операціях з ІТ-послуг на теренах Східної Європи, виконуючи 33%. Щодо кількості замовлень від держав, то найбільше їх отримувала з США (44,1%).

На основі даного дослідження можна запропонувати заходи для впровадження та підвищення ефективності при застосуванні аутсорсингу: удосконалити законодавство, що регулює аутсорсинг (зокрема, надавати податкові пільги, дотації при його застосуванні); підтримувати та покращувати якість освіти та науки (збільшуючи видатки та надаючи соціальні пільги для заохочення населення); покращувати умови праці для заохочення населення залишатися працювати в Україні; підприємствам необхідно детальніше та відповідальніше ставитися до вибору аутсорсера, а також оцінки можливостей та ризиків; здійснювати підтримку малого та середнього бізнесу як основи для застосування аутсорсингу в країні.

Висновки. Дане дослідження дало можливість зробити висновок, що аутсорсинг є сучасною і затребуваною формою ділових відносин, які базуються на кооперації та мають довгостроковий характер. Аутсорсинг є ефективним способом ведення бізнесу, зважаючи на ті переваги і можливості, які отримує підприємство-замовник при його використанні. Застосування аутсорсингу дозволяє досягти збалансування між власними і залученими ресурсами.

Світовий ринок аутсорсингових послуг активно розвивається, при цьому основними сегментами цього ринку є аутсорсинг інформаційних технологій та аутсорсинг бізнес-процесів.

Отже можна зробити висновок, що особливої уваги для підприємства-замовника набуває питання щодо можливості визначення ефективності аутсорсингових послуг та порядок вибору аутсорсера. Все це зумовлює важливість подальших досліджень.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Виробничий аутсорсинг. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://h.ua/story/152907/>.
2. Герасимчук Ю. Історичний розвиток аутсорсингу, переваги та можливості, ризики аутсорсингу / Ю.Герасимчук// Збірник наукових праць ДЕТУТ. Серія «Економіка і управління». – 2013. – Вип. 23–24. – С. 284–291.
3. Дідух О.В. Визначення основних переваг та недолік використання аутсорсингу у господарській діяльності підприємства// О.В. Дідух// Інноваційна економіка. – 2013. – № 3. – С. 128–132.
4. Зорій О.М. Особливості застосування аутсорсингу // О.М. Зорій, Т.В. Коваленко // Економічний аналіз. – 2013. – № 3, Том 14. – С. 18–28.
5. Інформаційно-аналітичний журнал «Бізнес». – 2014. – № 45(1136).
6. Кошкарьова Є.Л. Сучасні тенденції світового ринку ІТ-аутсорсингу / Є.Л. Кошкарьова // Вісник Харківського національного університету імені Каразіна. – 2016. – Вип. 91. – С. 153–160.
7. Лепихина С.Н. Роль аутсорсинга в мировій економіці / С.Н. Лепихина // Вестник Томского государственного университета. – 2007. – № 300(II). – С. 49–53.
8. Микало О.І. Аналіз та класифікація форм аутсорсингу // Економічний простір. – 2010. – № 37. – С. 216–222.
9. Партин Г.О. Основні види аутсорсингу та їх застосування в управлінні діяльністю підприємства/ Г.О. Партин, О.В. Дідух / [Електронний ресурс] – Режим доступу – <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/16661/1/371-637-638.pdf>.
10. Сівачова О. Міжнародний аутсорсинг як виклик світової торгової системи/ О. Сівачова, К. Карпова// Міжнародна економічна політика. – 2007. – № 1. – С. 138–168.
11. Сивачева Е.А. Аутсорсинг в системе международных экономических отношений / Е.А. Сивачева // Вестник СПбГУ. – 2008. – № 1. – С. 135–139.
12. Ткаченко Н.В. Переваги та ризики використання аутсорсингу в діяльності страхових компаній / Н.В. Ткаченко// Фінансовий простір. – 2011. – № 3(3). – С. 97–103.
13. Чмут А.В. Сутність аутсорсингу та тенденції його розвитку на міжнародних ринках// А.В. Чмут, О.Д. Осадчий // Віник Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського. – 2017. – Випуск 17. – С. 116–119.
14. Clements S., Donelan M. Achieving High Performance Through Finance Business Process Outsourcing / S. Clements, M. Donelan, England: John Wiley & Sons Ltd., 2004. – 314 p.
15. Gartner's 30 Leading Locations for Offshore Services [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.gartner.com/doc/2667522/gartners-leading-locations-offshore>.
16. Outsourcing – Global market size, 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.statista.com>.
17. The Global ISG Outsourcing Index, 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.slideshare.net/ISG_Inc/4q16-global-isg-index.
18. Волинець Л.М. Дослідження етапів розвитку систем управління матеріальними потоками / Л.М. Волинець, І.О. Хоменко, І.І. Халацька // Управління проектами, системний аналіз і логістика. – 2015. – Вип. 15(4). Серія «Економічні науки» – С. 120–125.

19. Хоменко І.О. Світовий досвід формування мережових структур у реальному секторі економіки / І.О. Хоменко //Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту: Серія «Економіка і управління». – Вип. 34. – К.: ДЕТУТ, 2015. – С.439–453.

REFERENCES

1. Production outsourcing [Electronic resource]. Access mode: <http://h.ua/story/152907/>.
2. Gerasimchuk Y. Historical development of outsourcing, advantages and opportunities, risks of outsourcing // Collection of scientific works DETUT. Series "Economics and Management". 2013. Issue 23–24. P. 284–291.
3. Didukh O.V. Determination of the main advantages and disadvantages of using outsourcing in the economic activity of the enterprise // Innovative economy. 2013 . No. 3. P. 128–132.
4. Zorij O.M. Features of application of outsourcing // O.M. Zorya, T.V. Kovalenko // Economic analysis. 2013. № 3, Volume 14. P. 18–28.
5. Information and Analytical Journal "Business". 2014. No. 45 (1136).
6. Koshkareva Ye.L. Modern trends of the global IT outsourcing market // Bulletin of Kharkiv National University of Karazin. 2016. Voice over 91. P.153–160.
7. Lepikhina S.N. The role of outsourcing in the global economy // Bulletin of the Tomsk State University. 2007. No. 300 (II). P. 49–53.
8. Mikalo O.I. Analysis and classification of forms of outsourcing // Economical space. 2010. No. 37. p. 216–222.
9. Party G.O. The main types of outsourcing and their application in the management of the enterprise / G.O. Partin, O.V. Didukh / [Electronic resource] Access mode. <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/16661/1/371-637-638.pdf>.
10. Syvachova O. International outsourcing as a challenge for the world trading system / O. Syvachova, K. Karpova // International Economic Policy. 2007. No. 1. P. 138–168.
11. Sivacheva E.A. Outsourcing in the system of international economic relations // Bulletin of St. Petersburg State University. 2008. No. 1. P. 135–139.
12. Tkachenko N.V. Advantages and risks of using outsourcing in the activity of insurance companies // Financial Space. 2011. No. 3 (3). P. 97–103.
13. Chmut A.V. The essence of outsourcing and trends in its development in international markets // A.V. Chmut, O.D. Osadchy // Bulletin of the Nikolayev National University named after V.O. Sukhomlinsky 2017. Issue 17. P. 116–119
14. Clements S., Donelan M. Achieving High Performance Through Finance Business Process Outsourcing. England: John Wiley & Sons Ltd., 2004. 314 pp.
15. Gartner's 30 Leading Locations for Offshore Services [Electronic Resource]. Access mode: <https://www.gartner.com/doc/2667522/gartners-leading-locations-offshore>.
16. Outsourcing - Global market size, 2016 [Electronic resource]. Access mode: <http://www.statista.com>.
17. The Global ISG Outsourcing Index, 2016. [Electronic resource]. Access mode: https://www.slideshare.net/ISG_Inc/4q16-global-isg-index.
18. Volynets L.M. Investigation of the stages of development of systems of material flow management / L. M. Volynets, I.O. Khomenko, I.I. Khalatskaya // Project Management, System Analysis and Logistics. 2015. Vol. 15 (4). Series "Economic Sciences". С. 120–125.
19. Khomenko I.O. World experience of forming network structures in the real sector of economy // Collection of scientific works of the State Economic-Technological University of Transport: Series "Economics and Management". Vol. 34. К.: DETUT, 2015. P. 439–453.

РЕФЕРАТ

Садчикова І.В. Сучасні тенденції розвитку ринку аутсорсингу: вітчизняний та зарубіжний досвід / І.В. Садчикова, І.О. Хоменко, І.В. Горобінська // Економіка та управління на транспорті. – К.: НТУ, 2018. – Вип. 6.

Стаття присвячена виділенню функцій та особливостей здійснення аутсорсингу різними сферами підприємницької діяльності.

Об'єктом дослідження виступає ринок аутсорсингу.

Мета дослідження – розкриття сутності поняття «аутсорсинг» з позиції системного підходу та виділення особливостей проведення аутсорсингової діяльності в різних економічних сферах.

Методи дослідження – метод пізнання, метод системного аналізу, метод аналізу та синтезу, а також метод порівняння.

В ході дослідження здійснено ретроспективний аналіз етапів розвитку аутсорсингу. Визначено основні сфери діяльності підприємства, які можуть бути віддані на аутсорсинг. Наведено основні

види та форми здійснення аутсорсингу. Показані тенденції розвитку світового ринку аутсорсингових послуг. Представлені переваги і недолік використання аутсорсингу в діяльності підприємства. А також визначено, які види послуг можна передавати в аутсорсинг в Україні.

Аутсорсинг є сучасною і затребуваною формою ділових відносин, які базуються на кооперації та мають довгостроковий характер. Аутсорсинг є ефективним способом ведення бізнесу, зважаючи на ті переваги і можливості, які отримує підприємство-замовник при його використанні. Застосування аутсорсингу дозволяє досягти збалансування між власними і залученими ресурсами. Світовий ринок аутсорсингових послуг активно розвивається, при цьому основними сегментами цього ринку є аутсорсинг інформаційних технологій та аутсорсинг бізнес-процесів.

Отже можна зробити висновок, що особливої уваги для підприємства-замовника набуває питання щодо можливості визначення ефективності аутсорсингових послуг та порядок вибору аутсорсера. Все це зумовлює важливість подальших досліджень.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: АУТСОРСИНГ, ІТ-АУТСОРСИНГ, АУТСОРСИНГ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ, КЛАСИФІКАЦІЯ АУТСОРСИНГУ, ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД, СВІТОВИЙ ДОСВІД.

ABSTRACT

Sadchykova I.V., Khomenko I.O., Gorobinska I.V. Modern trends in outsourcing market: domestic and foreign experience. Economics and management on transport. Kyiv. National Transport University. 2018. Vol. 6.

The article is devoted the allocation of functions and features of outsourcing in various spheres of entrepreneurial activity.

Object of research is an outsourcing market.

The purpose of the study is disclosure of the essence of the concept of "outsourcing" from the position of system approach and the allocation of peculiarities of outsourcing activities in various economic spheres.

Research methods – the method of cognition, the method of system analysis, the method of analysis and synthesis, as well as the method of comparison.

In the course of the study, a retrospective analysis of outsourcing development stages was carried out. The main areas of activity of the enterprise that can be given outsourcing are determined. The main types and forms of outsourcing are presented. The tendencies of development of the world market of outsourcing services are shown. The advantages and disadvantages of using outsourcing in the enterprise activity are presented. It also determines which services can be transferred to outsourcing in Ukraine.

Outsourcing is a modern and demanded form of business relations, which are based on cooperation and have a long-term nature. Outsourcing is an effective way of doing business, taking into account the benefits and opportunities that an enterprise-customer will receive when using it. The use of outsourcing allows you to balance off your own and the resources involved. The global outsourcing market is actively developing, with the main segments of this market being outsourcing information technology and outsourcing business processes.

Thus, we can conclude that special attention for the enterprise-customer becomes a matter of the possibility of determining the effectiveness of outsourcing services and the choice of the assistant. All this determines the importance of further research.

KEYWORDS: OUTSOURCING, IT-ATTACKING, BUSINESS-PROCESSING OUTSOURCING, CLASSIFICATION OF OUTSOURCING, DOMESTIC EXPERIENCE, WORLD EXPERIENCE.

РЕФЕРАТ

Садчикова И.В. Современные тенденции развития рынка аутсорсинга: отечественный и зарубежный опыт / И.В. Садчикова, И.А. Хоменко, И.В. Горобинская // Экономика и управление на транспорте. – К.: НТУ, 2018. – Вып. 6.

Статья посвящена выделению функций и особенностей осуществления аутсорсинга различными сферами предпринимательской деятельности.

Объектом исследования выступает рынок аутсорсинга.

Цель исследования – раскрытие сущности понятия «аутсорсинг» с позиции системного подхода и выделения особенностей проведения аутсорсинговой деятельности в различных экономических сферах.

Методы исследования – метод познания, метод системного анализа, метод анализа и синтеза, а также метод сравнения.

В ходе исследования осуществлен ретроспективный анализ этапов развития аутсорсинга. Определены основные сферы деятельности предприятия, которые могут быть отданы на аутсорсинг.

Приведены основные виды и формы осуществления аутсорсинга. Показаны тенденции развития мирового рынка аутсорсинговых услуг. Представленные преимущества и недостаток использования аутсорсинга в деятельности предприятия. А также определено, какие виды услуг можно передавать в аутсорсинг в Украине.

Аутсорсинг является современной и востребованной формой деловых отношений, основанных на кооперации и имеют долгосрочных характер. Аутсорсинг есть эффективным способом ведения бизнеса, учитывая те преимущества и возможности, которые получит предприятие-заказчик при его использовании. Применение аутсорсинга позволяет достичь сбалансирования между собственными и привлеченными ресурсами. Мировой рынок аутсорсинговых услуг активно развивается, при этом основными сегментами этого рынка являются аутсорсинг информационных технологий и аутсорсинг бизнес-процессов.

Так что можно сделать вывод, что особого внимания для предприятия-заказчика приобретает вопрос о возможности определения эффективности аутсорсинговых услуг и порядок выбора аутсорсера. Все это обуславливает важность дальнейших исследований.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: АУТСОРСИНГ, IT-АУТСОРСИНГ, АУТСОРСИНГ БИЗНЕС-ПРОЦЕССОВ, КЛАССИФИКАЦИЯ АУТСОРСИНГА, ОТЕЧЕСТВЕННЫЙ ОПЫТ, МИРОВОЙ ОПЫТ.

АВТОРИ:

Садчикова Ірина Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент, Чернігівський національний технологічний університет, доцент кафедри фінансово-економічної безпеки, e-mail: aspirant_chstu@ukr.net.

Хоменко Інна Олександрівна, доктор економічних наук, доцент, Національний транспортний університет, доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту, e-mail: innakhomenko28@gmail.com, тел.+380503703037, Україна, 01010, м. Київ, вул. М. Омеляновича-Павленка, 1, к. 424.

Горобінська Ірина Владиславівна, Національний транспортний університет, старший викладач кафедри фінансів, обліку і аудиту, e-mail: irynavladuslavivna@gmail.com, тел. +380442809937, Україна, 01010, м. Київ, вул. М. Омеляновича-Павленка, 1, к. 424.

AUTHOR:

Sadchykova Iryna V., Ph.D., associate professor, Chernihiv National University of Technology, associate professor, department of Financial and Economic Security, e-mail: aspirant_chstu@ukr.net.

Khomenko Inna O., Ph.D., Economics (Dr.), associate professor, National Transport University, associate professor, department of Finance, Accounting and Audit, e-mail: innakhomenko28@gmail.com, tel. +380503703037, Ukraine, 01010, Kyiv, M. Omelianovycha-Pavlenka str., 1, of. 424.

Gorobinska Iryna V., National Transport University, senior lecturer, department of Finance, Accounting and Audit, e-mail: irynavladuslavivna@gmail.com, tel. +380442809937, Ukraine, 01010, Kyiv, M. Omelianovycha-Pavlenka str., 1, of. 424.

АВТОРЫ:

Садчикова Ирина Владимировна, кандидат экономических наук, доцент, Черниговский национальный технологический университет, доцент кафедры финансово-экономической безопасности, e-mail: aspirant_chstu@ukr.net.

Хоменко Инна Александровна, доктор экономических наук, доцент, Национальный транспортный университет, доцент кафедры финансов, учета и аудита, e-mail: innakhomenko28@gmail.com, тел.: +380503703037, Украина, 01010, г. Киев, ул. М. Омеляновича-Павленка, 1, к. 424.

Горобинская Ирина Владиславовна, Национальный транспортный университет, старший преподаватель кафедры финансов, учета и аудита, e-mail: irynavladuslavivna@gmail.com, тел. +380442809937, Украина, 01010, г. Киев, ул. М. Омеляновича-Павленка, 1, к. 424.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Базиліук А.В., доктор економічних наук, професор, Національний транспортний університет, завідувач кафедри фінансів, обліку і аудиту, Київ, Україна.

Ільчук В.П., доктор економічних наук, професор, Чернігівський національний технологічний університет, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Чернігів, Україна.

REVIEWER:

Bazyliuk A.V., Ph.D., Economics (Dr.), professor, National Transport University, head, department of Finance, Accounting and Audit, Kyiv, Ukraine.

Ilchuk V.P., Ph.D., Economics (Dr.), professor, Chernihiv National University of Technology, professor, department of Finances, Banking and Insurance, Chernihiv, Ukraine.